

103

VERZEKER U
tegen beleggings-RISICO'S

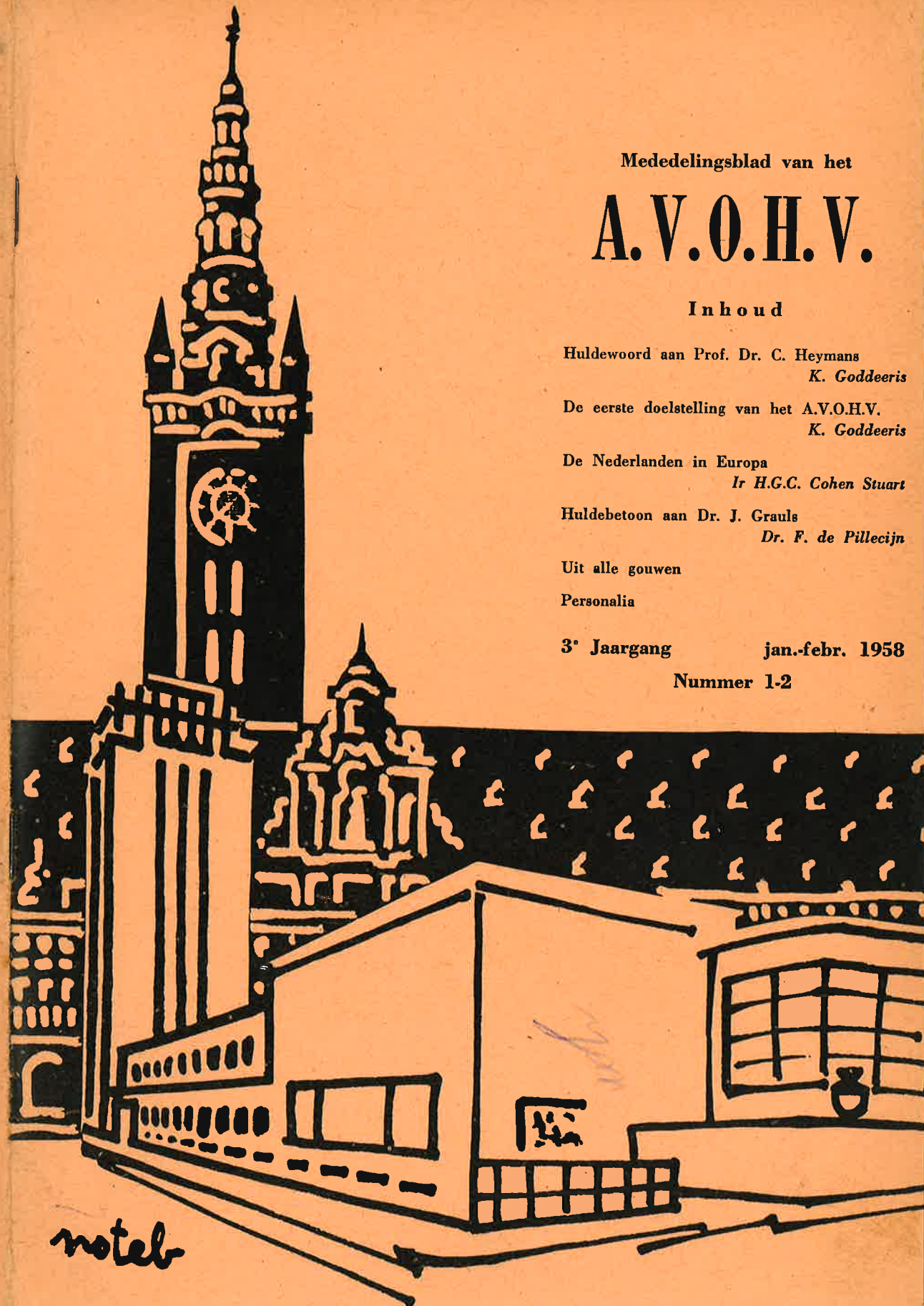
Een goede belegging is waardevast en rendabel. Dit schijnbaar eenvoudig recept vergt echter heel wat kookkunst: risicospreiding, keuze tussen aandelen en obligaties, opzoeken en interpretatie van economische gegevens, kopen en verkopen op het beste moment.

Het vermijden van beleggingsrisico's is meer dan ooit specialistenwerk.

Voor het beheer van Uw gespaard vermogen wend U in vertrouwen tot de :

KREDIETBANK

Mededelingsblad van het

A.V.O.H.V.

Inhoud

Huldewoord aan Prof. Dr. C. Heymans
K. Goddeeris

De eerste doelstelling van het A.V.O.H.V.
K. Goddeeris

De Nederlanden in Europa
Ir H.G.C. Cohen Stuart

Huldebetoon aan Dr. J. Grauls
Dr. F. de Pillecijn

Uit alle gouwen

Personalia

3e Jaargang jan.-febr. 1958

Nummer 1-2

ZUIGELINGEN-EN DIETVOEDING
VAN EIGEN BODEM
HOOGSTE KWALITEIT

gracilac

volle gezuurde melk
voor zuigelingen

premalac

half-afgeroomde
gezuurde melk
voor zuigelingen

Diédex

voedingsuiker

annalac

zoutloze half-vette melk

desal

zoutloze melk voor
toekomstige moeders

plenolac

volle melk

DIADAL N.V. NOSTA
OPWIJK

J. Plet

MEEST MODERNE EN WETENSCHAPPELIJKE DIETVOEDING

MEDEDELINGSBLAD
VAN HET

ALGEMEEN

VLAAMS OUD-HOOGSTUDENTEN VERBOND

REDAKTIE :

Mr. J. Heinz, Violierstraat, 4, Antwerpen.

BEHEER :

Sekretariaat van het A.V.O.H.V., Nieuwbrug, 21, Brussel (postrekening nr 42.92.38).

PUBLICITEIT :

N.V. Publicarto, Wetstraat, 208, Brussel (tel. 02.339630).

Huldewoord aan de Ere-Voorzitter van het A.V.O.H.V.

Professor Dokter Corneel HEYMANS

Mijn eerste woord, als algemeen voorzitter in dit mededelingsblad neergeschreven, weze een hulde- en dankwoord tot degene, die mij is voorgegaan in de uitoefening van dit zeer voorname doch zwaarwegende ambt en dien de centrale raad onmiddellijk heeft bevorderd tot het ere-voorzitterschap van ons verbond : Professor Dokter Corneel Heymans.

Ik meen de tolk te zijn van het eensgezinde A.V.O.H.V., wanneer ik heden aan Prof. C. Heymans de met fierheid vervulde bewondering en de diepe erkentelijkheid van het A.V.O.H.V. uitdruk.

Vooreerst als academici huldigen wij in Prof. C. Heymans de wetenschapsmens, die door zijn laboratoriumwerk een nieuw inzicht heeft gegeven aan de fysiologie en fisiopathologie van de bloeddruk- en ademhalingregeling, waarvoor hem door de toekenning van talloze onderscheidingen hier te lande en in het buitenland, maar vooral door de toewijzing van de Nobelprijs voor geneeskunde de ganse wetenschappelijke wereld zijn erkentelijkheid betuigde. Tevens als hoogleraar zijn wij onze ere-voorzitter dank verschuldigd, wijl hij zovele studentengeneraties in de geneeskunde vormde en een ganse schaar van onze huidige hoogleraren en van buitenlandse navorsers, die aan het Heymans-instituut onder zijn leiding hun proefondervindelijk werk voltooiden, tot het universitair onderwijs zelf opleidde.

Doch vooral als vlamingen en als vlaamse academici, zijn wij Prof. C. Heymans erkentelijk, omdat het ons tevens gegund is in hem de volksgetrouwe vlaming te begroeten, die niet alleen door zijn voornaam wetenschappelijk werk aan zijn vlaams-zijn en aan ons vlaams-zijn een bijzonder luister verleent, maar die niet gearzeld heeft, als voorzitter van het A.V.O.H.V. en andere vlaamse of louter humanitaire organisaties, daadwerkelijk verantwoordelijkheid te nemen en te dragen, dit in de sombere omstandigheden der naoorlogse antivlaamse en onmenselijke repressie, waar andere uit moedeloosheid, berekening, vrees of lafheid hun vlaams-zijn en soms hun mens-zijn niet wensten of niet durfden bevestigen.

De verzekering dat het streven van Professor C. Heymans als ere-voorzitter in de schoot van het A.V.O.H.V. niet minder daadwerkelijk zal zijn als voorheen, is voor mij een steun en een aanmoediging om de zware nalatenschap van het voorzitterschap van dit verbond waar te nemen.

K. GODDERIS.

De eerste doelstelling van het A.V.O.H.V.

De statuten van het A.V.O.H.V. vermelden als eerste doelstelling : het vormen van een leidende organisatie, in dienst van de vlaamse volksgemeenschap, op grond van de academische solidariteit.

Dit leidinggevend gezag ter oplossing van de essentiële noden van ons vlaams bestaan bezitten wij niet. Als vlaamse academici beheersen wij hier in den lande het tijdsgebeuren niet, noch op staatkundig-, noch op sociaal-ekonomisch-, noch op cultureel gebied, alhoewel die taak vooral voor academici is weggelegd. De oplossing van de meest verschillende problemen, essentieel voor ons bestaan als volk, worden ons opgedrongen, als wanneer het ons academici toekomt die te bevorderen en te leiden. Ook buiten de specifiek-vlaamse problemen zijn de academici in het algemeen en de vlaamse academici niet toonaangevend : als geneesheer verwijs ik alleen naar het sociaal-geneeskundig probleem : de inrichting van de ziekteverzekering geschiedt praktisch volledig buiten het geneeskundig korps.

Waarom beheersen wij geestelijk het tijdgebeuren niet ? Waarom worden ons allerhande oplossingen opgedrongen ?

Wij begrijpen onze roeping tegenover het vlaamse volk niet, o.m. omdat wij de belangstelling missen... zware verantwoordelijkheid voor dit euvel draagt de opleiding van de universitaire jeugd, al te zeer beschouwd als en gericht op een zuiver wetenschappelijke of professionele vorming en inzonderde de opleiding van de collegejeugd, waar het bestaan van een vlaams probleem meestal wordt genegeerd... omdat wij niet over de nodige tijd beschikken ten gevolge van overmaat van werk... omdat wij te kort hebben aan objectieve betrouwbare duidelijk-omschreven voorlichting in deze essentiële problemen van ons vlaams-nationaal bestaan. Wij beantwoorden niet aan de ons voorbehouden zending, o.m. omdat wij de verwezenlijkingmogelijkheden van onze betrachtingen missen in de schoot van de bestaande belgische partijpolitiek : wij zijn gebonden aan de belgische centralistische staatstructuur en de traditionele belgische partijen zijn alle geschoeid op een unitaire basis, waar de vlaamse belangen systematisch ofwel intentioneel ofwel noodgedwongen worden opgeofferd aan die belgische eenheid of aan de waalse belangen... omdat wij tevens lijden aan een soms begrijpelijke passiviteit en adynamie, als gevolg der pijnlijke ervaringen van het laatste decennium en der ondoelmatigheid en nutteloosheid van ons pogen en streven in vroegere jaren.

Het A.V.O.H.V. beantwoordt aldus aan een noodzakelijkheid. Die noodzakelijke voorlichting in de essentiële problemen van ons vlaams-nationaal bestaan, dit noodzakelijk aanschouwen van het tijdsgebeuren in het licht van onze vlaams-nationale overtuiging is een taak weggelegd voor ons verbond.

Deze eerste doelstelling van het A.V.O.H.V. wensen wij te bereiken :

1. door telkenjare verschillende bijeenkomsten van het A.V.O.H.V. te wijden aan de studie van een symposium, hetwelk een bepaald aspekt belicht van ons vlaams bestaan ;

2. door bovendien de leden van het A.V.O.H.V. desaangaande in te lichten door de uitgave van een maandelijks mededelingsblad en van een jaarboek, hetwelk de aktiviteit van ons verbond tijdens het voorbije academisch jaar zal omvatten ;

3. door regelmatig en stelselmatig stelling te nemen in de aktuele problemen van ons vlaams bestaan bij middel van moties en standpuntverklaringen, waaraan de leden zich weten te houden.

In het licht van deze enkele aanwijzingen wens ik de werking van ons verbond tijdens de voorbije twee jaren even te overschouwen.

De bijeenkomsten van het A.V.O.H.V. tijdens het academisch jaar 55-56

A.M.M.A.

MEDISCHE ONDERLINGE VERENIGING VOOR VERZEKERINGEN

Brussel, Grensstraat 2

OVER DE VERPLICHTE AUTOVERZEKERING

Ingevolge de stijgende onkosten is de laatste jaren het tarief autoverzekering met ruim 50 % verhoogd. Daarbij komt nu, ingevolge de verplichte autoverzekering, een algemene verhoging met 10 %, een eventuele afschaffing van de reductie van 10 % voor alleen sturen en identieke algemene voorwaarden.

Sommigen stellen het voor alsof ook de tarieven overal dezelfde moeten zijn. Is dat juist ?

Neen ! *De tarieven van de A.M.M.A. blijven de voordeligste*, omdat ons risico kleiner is (alleen leden van het medisch corps), alsook omdat de A.M.M.A. steeds zonder tussenpersonen werkt.

Tegen derden onbeperkt, volgens cylinderinhoud :

tot 0,8 l. (<i>Fiat, Renault, Citroën, Minor</i>)	2.450,—
tot 1,0 l. (<i>Goliath, D.K.W., E.M.W.</i>)	2.800,—
tot 1,2 l. (<i>V.W., Prefect, Fiat 1100</i>)	3.100,—
tot 1,6 l. (<i>Fiat 1400, Consul, Taunus, Opel</i>)	3.350,—
tot 2,4 l. (<i>Citroën, Zephyr, Opel, Mercedes</i>)	3.800,—
tot 3,6 l. (<i>De Soto en Dodge 15, Mercedes 300</i>)	4.700,—
tot 5,0 l. (<i>Ford, Chevrolet</i>)	5.200,—
méer dan 5 l. (<i>Mercury, Oldsmobile</i>)	6.200,—

Brand en Diefstal : 10⁰/100 van de occasiewaarde.

Gerechtelijke bijstand : premie 300,— of 450,—

Interessante voorwaarden voor beperkt omnium.

Reducties : 1) 5 % voor twee wagens ;

2) 10 % voor een contract van 10 jaar.

Inlichtingen :

A.M.M.A. : Grensstraat 2, Brussel. Tel. 18 49 00

J. Verhavert, Maalderstraat 16, Antwerpen. Tel. 32 51 54

W. Elens, Leopoldlaan 34, Oostende. Tel. 733 91

J. Pleitinx, Pater Dupierreuxlaan 25, Tervuren. Tel. 57 37 31

P. Fostie, R. Waroquezstraat 16, Morlanwelz. Tel. Bascoup 420 99

F. Halleux, Natalisstraat 9B, Luik. Tel. 43 49 04

Pro Medicis « PROMED »

Fortstraat 35 A. Brussel-St.-Gillis
Telefoon 370442

Coop. inkoop Mij. v. Geneesheren
Komplete dokters-inrichtingen
Alle instrumenten, apparaten en
meubels voor Kabinet, Spreek-
en wachtkamer.

Specialiteit :

ROENTGENAPPARATEN
voor SCOPIE EN GRAFIE
Steeds eerste kwaliteit en
voordelige prijzen.

« RUBENSHOF »

ANTWERPEN

Het huis met standing
aan de Groenplaats

**ons
LAND**

Het meest gekende weekblad in Vlaanderen... !

... met veruit de grootste gecontroleerde op-
lage !

... en de best gekende ongevallenverzekering
voor het gezin !

VERZAMELAARS... kent U onze prachtige meerkleurige prentendienst
« **GLOBERAMA** », alleen verkrijgbaar als lezer van « **Ons Land** » ?

«ORBIS» n.v., Directeur J. CLAESEN : FRANKRIJKLEI 83 - ANTWERPEN. Tel : 32.43.84

BIERHUIS

Renaissance

Gesticht 1947

HET BEST BEKENDE
VLAAMS DANS-CABARET
TE BRUSSEL

MARTELARENPLEIN, 1
(op 100 m. van de Muntshouwborg)

Tel. 17.39.22

Eigenaar : PIERRE BEUN

Voor wie moet spreken,
in het openbaar !

**Praktisch Handboek
voor Sprekers**

Inhoud : Inleiding - Iets aankondigen - Delen van speech - Onderwerp en toehoorders - Materiaal verzamelen - Geheugenzwakte - Veel gemaakte fouten - Het juiste woord - Het abstracte concreet maken - Korte zinnen - Debat - Houding - Stem en spraak - Improviseren - Gelegenheids-
toespraken : bij geschenk, aanvaarden benoeming, aftreden, tafelspeech, onthullingen, eerste steen leggen, lijkrede, jubilaris, afscheid, propaganda, bedelen, protest, enz.

374 blz. wit papier, mooi gebonden, slechts 265 F. Ook in maandelijks storting van 65 F op postrekening 403809

De Wase Boekhandel
PARKLAAN 2, ST. NIKLAAS

werden hoofdzakelijk gewijd aan een symposium over het vlaams sociaal-ekonomisch probleem, beschouwd in zijn verband met de belgische staats-huishouding. Door bevoegde referenten werden er behandeld :

de noodzakelijkheid ener regionale ekonomische politiek in Vlaanderen (A. Dequae) ;

de structurele kenmerken van de vlaamse- en inzonder van de westvlaamse ekonomie (O. Vanneste) ;

het verband der demographie en der ekonomie in Vlaanderen (J. Demeyere) ;

de evolutie van de vlaamse ekonomische problematiek (G. Declercq) ;

het probleem van Limburg en de steenkool (V. Neesen).

Deze verschillende referaten werden samengevat in een jaarboek : « vlaams-ekonomische vraagstukken », piëteitsvol opgedragen aan de nagedachtenis van wijlen Kan. Prof. Dr. Karel Pinxten, « strijder voor Vlaanderen's ekonomische ontvoogding, in het spoor van Lodewijk De Raet ».

De werkzaamheden van het akademisch jaar 56-57 werden hoofdzakelijk in beslag genomen door de studie van het taalprobleem in zijn verschillende aspecten. De taalstrijd is meer dan ooit aktueel ; de taal vormt de onontbeerlijke voorwaarde en basis voor alle heropstanding. De taaltoestanden in het onderwijs en de administratie, in het gerecht, het leger en het bedrijfsleven, te Brussel, aan de taalgrens en in Kongo werden door daartoe bevoegde referenten ontleed. De werking van ons verbond op dit gebied werd nogmaals besloten door de publicatie van een jaarboek, gewijd aan een breedvoerige studie omtrent de taalverhoudingen te Brussel, welke ons bezorgd werd door de heer Hendrik Aelvoet, algemene sekretaris van ons verbond.

Tijdens het voorbije akademisch jaar, dank zij de bedrijvigheid van de gouw Antwerpen, mochten wij ook de stichting begroeten van ons maandelijks mededelingsblad. Na de onvermijdelijke moeilijkheden van alle begin, zijn wij overtuigd dat, onder de hoofdredactie van meester J. Heinz, ons mededelingsblad zal uitgroeien tot het degelijke, voorname, verzorgde akademisch blad, het A.V.O.H.V. waardig. Om alle misverstanden definitief uit de weg te ruimen, wens ik te onderlijnen dat voor de leden van ons verbond het leesgeld van het mededelingsblad in het lidgeld van het A.V.O.H.V. is inbegrepen en dat de belangstellenden, niet-leden van ons verbond, die het mededelingsblad regelmatig ontvangen, indien zij het wensen, het leesgeld (150,— F) kunnen storten op de postrekening van het A.V.O.H.V. (nr. 42.92.38) en daardoor per se insgelijks lid worden van ons verbond.

Het aanstaande akademisch jaar wijden wij aan een symposium omtrent de belangen van Vlaanderen, op staatkundig, kultureel, ekonomisch en militair gebied, in de schoot van de internationale instellingen, waarin België is opgenomen : ik bedoel Benelux, de E.G.K.S., de Euromarkt, de Euratom en de N.A.T.O. Volgende referaten zijn desaangaande voorzien :

de ekonomische toekomst van Vlaanderen in Benelux ;

de ekonomische betekenis en toekomst van Vlaanderen in Europa ;

de nederlandse kultuur in Europa ;

Benelux in de europese- en Nato-defensie ;

ten slotte de toekomst van Vlaanderen in de staatkundige uitbouw van Europa.

Deze onderwerpen zullen behandeld worden op algemene vergaderingen van het A.V.O.H.V., welke voortaan niet meer uitsluitelijk te Brussel zullen ingericht worden, maar achtereenvolgens in de verschillende hoofdsteden van de gowen zullen doorgaan.

Voor de lezers van het mededelingsblad, leden van het A.V.O.H.V. en belangstellenden, achte ik het wenselijk in deze korte bijdrage de voorbije en komende aktiviteit van ons verbond toe te lichten en inzonder te stellen in het raam der doelstelling zelf van het A.V.O.H.V.

K. GODDEERIS.

De Nederlanden in Europa

(vervolg)

Het protectionisme is het veld der economen, het centralisme dat der meer politiek-geestelijke strijders. Indien het protectionisme terrein verliest, zal dit wellicht gepaard kunnen gaan met afbrokkeling van het centralisme. Een noodzakelijk verband is hier echter niet. En als het protectionisme maar wordt verslagen, zal de economische hoek als zodanig niet zo fel reageren ten aanzien van het centralisme, dat voor ons Nederlanders in Europa bepaald een grote vijand zou kunnen blijken, een vijand die niet vernietigd zou zijn door het eenvoudige feit dat een overkoepelend federaal verdrag tot stand zou zijn gekomen. Het zal dan gaan om een taai vasthouden aan de schepping van organisatievormen die aan het wezen van ons volk geen geweld aandoen.

Ik vertel nu geen nieuws als ik ter onderstreping van het gezegde nog even wijs op het bekende « Paris c'est toute la France ». Het lijdt geen twijfel dat zowel het protectionisme als het centralisme in Frankrijk hun sterke bolwerk bezitten.

7. De vorming van bovenationale verbonden kan gepaard gaan met een crisis in de nationale gedachte, welke in den grote strijd der ideologieën op de achtergrond is gedrongen.

Wij leven in den tijd der grote tegenstellingen tussen Oost en West, tussen communisme en vrije economie, tussen z.g. volks-democratie en parlementaire democratie. Daarbij maakt zich het Oosten, steunende op een massale onderdrukking der menselijke vrijheid, tot de kampioen voor nationale vrijheid van die volkeren welke zich door het Westen belaagd of benadeeld achten, dan wel door het Westen worden beheerst. Voorts heeft het Oosten, steunende op een poging tot uitroeiing van het geloof, nochtans wegen gezocht om daar waar de drang der gewetens te sterk werd, een schikking te vinden en de eigen bedoelingen te verbergen.

Van zijn kant tracht het Westen oplossingen te vinden die voor de nog bestaande koloniën of gebiedsdelen overzee een regeling inhouden welke beantwoordt aan de belangen en wensen van de bevolking dier gebieden, zonder daarbij de eigen rechten, belangen of verantwoordelijkheden los te laten. Ten aanzien van het geloof is het sterk in zich zelf verdeelde Westen bepaald geen kampioen te noemen.

De omtrekken van den geschetsten strijd, worden overigens verdaagd en vooral verwikkeld :

1° doordat in beide kampen nog waar grote onderlinge tegenstellingen bestaan, al zijn deze voor onze ogen alleen in het Westen goed zichtbaar ;

2° door de vrij grote groep der zogenaamde neutralen, vaak vrijwel samenvallend met de Aziatisch-Afrikaanse groep.

De wereldwijde omvang van dezen strijd heeft in Oost en West geleid tot de vorming van sterk gecentraliseerde bondgenootschappen. In het Oosten betekenen deze bondgenootschappen zonder meer de beheersing door Rusland — met uitzondering van China — in het Westen echter hebben zij den drang daar ontstaan naar het scheppen van in de volkeren verankerde bovennationale verbanden.

Het is zonder meer duidelijk dat in het licht van al deze geweldige vragen,

die oplossingen eisen, de vraag naar het nationale bestaan van een volk als het onze in een geestelijke achterbuurt dreigt terecht te komen. Waar het in wezen gaat om het voortbestaan der mensheid zelve, indien wij naast al het gezegde ook nog denken aan de stille of soms zelfs luide omgeroepen, bedreiging met een atoomoorlog, is het wel duidelijk dat de aandacht sterk moet worden afgeleid van de waarde van ons eigen volksbestaan.

Het is ook stellig niet gemakkelijk deze waarde thans in het juiste licht te zien. Wij zijn gewend geweest het eigen volksbestaan verweven te zien met een eigen staat. Wij hebben de bereidheid gekend om eigen leven gering te tellen tegenover dat van het land. Wij hadden iets voor de geest als een eigen gang door de wereld van dit volk dat ons lief is.

Deze dingen hebben een andere kleur gekregen. Noch steeds voelen wij dat maar één volk het onze kan zijn, wij kennen de gehechtheid aan eigen aard, eigen taal, eigen vlag, eigen geschiedenis. Wij voelen dat ons volk een eigen persoonlijkheid heeft. Maar wij beseffen tevens dat de wereld van vandaag van ons vraagt om niet meer in den ouden zin nationalist te zijn.

God gaf ons te midden der Babylonische spraakverwarring de genade van in eigen volk een klankbodem te vinden voor ons geestelijk leven. Maar vandaag vraagt Hij van ons om dit geestelijk leven dienstbaar te maken aan de mensheid.

Was het eenmaal zo dat wij geneigd waren om voor elk volk het recht te stellen op een eigen staat, thans zijn wij in een stadium der geschiedenis gekomen waarin voor elk volk niet meer dient te worden verlangd dan de mogelijkheid zich naar eigen aard te ontwikkelen. De wijze waarop dit moet worden verwezenlijkt zal voor elk geval anders kunnen worden bezien.

Voor ons Nederlanders van Noord en Zuid zie ik het zo dat wij hebben te streven naar de nauwst mogelijke samenwerking, maar daarbij is onze staatkundige splitsing, althans in de naaste toekomst, niet meer van doorslag gevende betekenis. Wij hebben mogelijkheden te over om over de huidige grenzen heen elkander te vinden en wij zullen ons en daarbij vooral op moeten toeleunen in de verwezenlijking van bovennationale verbanden te zamen één weg te gaan.

Terwijl het 30 jaar geleden nog mogelijk was dat een felle strijd woedde tussen de havenbelangen van Rotterdam en Antwerpen, zijn we thans wel zover dat men in Noord en Zuid vooral oog krijgt voor de gemeenschappelijke belangen. Het zou van onschatbare betekenis zijn indien aldus eindelijk de oude vete, afkomstig van de vroegere afsluiting der Schelde, kon worden begraven.

Wij dienen een zó sterk vertrouwen te krijgen in onze Nederlandse solidariteit, dat het Zuidelijk staatsverband met de Walen op de achtergrond raakt.

8° De verandering in karakter van te stellen nationale oogmerken en een nationale handelwijze wordt sterk beïnvloed door de geheel eigen betekenis van het atoomwapen, waardoor de kans op oorlog en de wens om daartoe over te gaan zeer zijn terug gedrongen.

Het vroeger belangrijke vraagstuk van den rechtvaardigen nationale oorlog bestaat haast niet meer. Daarentegen dringt steeds meer de vraag naar poren hoe, zonder nationaal geweld, den wereldvrede op recht te doen steunen.

Een half jaar geleden hebben wij met gebalde vuisten en ingehouden adem moeten meebelevén hoe het dappere Hongaarse volk in zijn opgang naar de vrijheid werd ten onder gebracht en geknecht. Wij konden geen andere houding van onze regeringen eisen, maar laat ons althans hopen dat de onrust om de verdediging van recht en waarheid is gegroeid.

9° De nationale gedachte behoudt dus wel haar betekenis, maar in de nieuwe ontwikkeling vooral in geestelijk-zedelijke zin. Geestelijk-zedelijke drijfveren zijn, gelijk ik aanstipte, voor eenzijdig economisch ingestelden van minder beheersende betekenis, terwijl naar mijn overtuiging hier juist het begin en het einde ligt van elk menselijk streven dat inspanning waard is.

Waar het streven naar recht meebrengt de handhaving der volkspersoonlijkheden, gaat het ons in diepste wezen om de strijd tot handhaving — in deze wereld der massa's — van het menselijke en persoonlijke.

De mensheid, die onoverzienbare grootheid, nadert ons kleine mensen in de gedaante der volksgemeenschap. Te midden dier gemeenschap en door die gemeenschap vindt ons eigen leven een plaats en zijn wij niet maar een nummer in de onafzienbare rij.

In die volksgemeenschap vinden wij ons zelf terug.

Nochtans plaats ik hier een waarschuwing. Het woord volksgemeenschap werd veel gebruikt in de tijd van het opkomend nationaal-socialisme, dat van de volksgemeenschap een volksdictatuur heeft gemaakt, via de theorieën van bloed en bodem.

Ik loochen niet de betekenis van afstamming of van land, maar laat ons verre blijven van de verafgoding van het eigen volk, gelijk het nationaal-socialisme die bracht.

Uitdrukkelijk gaat het ons om de waarde van de mens, weerspiegeld in de waarde van de volksgemeenschap, maar toch in de allereerste plaats steunend op zijn geloof, zijn levensbeschouwing. Dit alles vindt alleen maar zijn logische uitdrukking in den strijd tegen centralisme en voor federalisme, tegen protectionisme en voor vrijheid van economische betrekkingen.

Het weze ons gegeven met ons genootschap ons deel eraan bij te dragen om ons volk van Noord en Zuid te dienen in de moeizame koersbepaling in dezen ingewikkelden, zwaren, maar boeienden tijd.

Ir H.G.C. Cohen STUART

Vlamingen van Brussel en elders lezen: DE BRUSSELSE POST. Het maandblad met de uitgebreide en actuele informatie over het Vlaamse kunst-, cultuur- en ontspanningsleven in de brusselse agglomeratie, merkwaardige bijdragen over Brusselse dichters (Dr. W. Van Eeghem), artikels over verleden en heden, opbouwend vlaams en dynamisch.

Proefnummer gratis op aanvraag bij de administratie: Zennestraat, 37, te Brussel; jaarab. 55 fr. — P.C.Rek. 809.00 — Tel. 1210.85 en 11.10.02.

**

Het Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel, gesticht op 27 mei 1957, heeft een eigen orgaan: de «V.V.O.-BERICHTEN»: zetel te Brussel, Consciencehuis, Van Praetstraat, 28. Dit Verbond ijvert, zoals men weet, om buiten en boven elke syndikale, partijpolitieke en wijsgerige beschouwing de Vlaamse belangen in de openbare diensten te behartigen. Het jongste nr. publiceert in fotokopij, de brieven van de H.H. P. Vermeylen, O. Vanaudenhove en E. Moyersoën, resp. minister van Binnenlandse Zaken, minister van Openbare Werken, en voormalig minister van Justitie en van Binnenlandse Zaken. De drie dragers van gezag drukken hun akkoord uit met het opzet van het V.V.O.: de vlaamse ambtenaren in eigen organisatie te verbinden, en solidair te ijveren «om het nederlands de plaats toe te kennen die het toekomst».

Huldebetoon Dokter Jan Grauls

Naar aanleiding van zijn 70ste verjaardag werd Dr. J. Grauls, op zondag 24 november laatstleden te Gent gehuldigd door het A.V.O.H.V. en de Vereniging der Oost-Vlaamse letterkundigen. Dr. R. Roemans belichtte Dr. J. Grauls als letterkundige, Dr. F. de Pillecijn als mens, vriend en vlaming. Uit de inleidende toespraak van de voorzitter, Dr. K. Goddeeris, ontlenen wij:

Wij huldigen in U, waarde Dr. Grauls, de wetenschapsmens, de filoloog, de dialektoloog, voor wie het dialect nooit een louter studie-objekt is geweest, maar tevens een levende uiting van het gemoed en van de rijkdom van uw vlaamse medemensen. In uw dialectstudie klopt het hart van uw volk en uw liefde voor dit volk! Uw werk is aldus niet te scheiden van uw leven; uw werk is een commentaar van uw leven!

Wij wensen heden, waarde Dr. Grauls, inzonder uw zeer verdienstelijk leven ten bate van het vlaamse volk, op een bijzondere wijze te huldigen... dit leven, waarvan blijmoedigheid en humor, eeuwige jeugd en standvastige trouw de hoofdkenmerken uitmaken.

Uw blijmoedige humor, Waarde Dr. Grauls, is bij U de nadenkendheid van de geestigheid... is de achter de scherts verscholen ernst... ziet het diepst in de ernst des levens. Inderdaad U hebt tijdens Uw talloze toespraken, altijd even geestig, even pittig, even fijnzinnig, wij iedereen lachte om Uw humor, dikwijls ernstige waarheden kwistig uitgedeeld.

Uw rotsvaste getrouwheid aan Uw vlaamse volk, Waarde Dr. Grauls, aan de idealen die uw jeugd bezielden en aan de vrienden uwer jeugd, niettegenstaande afglijding, zwakte en lafheid rondom U, niettegenstaande onbegrip en miskennis, niettegenstaande de zware beproevingen welke die eeuwige trouw aan Vlaanderen U berokkende, bevestigt en illustreert dat bij U, zoals Vondel het uitdrukte, «de proef geen trouw beschaemt, maar geeft ze een klaarder luister».

En Uw eeuwig jong-zijn, waarde Dokter Grauls... Ik denk aan Cyriel Verschaeve, de feestredenaar, twintig jaren geleden, naar aanleiding van het gouden jubileum van Ons Leven te Leuven, feestelijkheden waaraan U ook deelnaamt... Cyriel Verschaeve, wien het onderwerp vrij stond, gaf er als leitmotiv aan de studerende jeugd voor het latere leven dit paar woorden: «blijft immer jong!», en hij vervolgde verder, sybillijns en profetisch op de hem eigene wijze — ik citeer textueel zijn woorden —: «blijft jong, maar met de meest vaste zekerheid beloof ik U als beloning een tragedie, maar een allerschoonste tragedie waar gij met noodlotsdwang naartoe drijft... doch tragiek is wee en glorie, en hun samenhang is feestmuziek!».

Waarde Dr. Grauls, ik besluit met de kernachtige woorden, die Pater Callewaert mij heden over U schreef: «wij huldigen in U den mens en man naar het reine maecksele, den geleerden navorser zonder professoralen leerstoel, den jovialen optimist en den belijder van de zuiverste christelijke levensvisie. Van Uw en geliefden Breugel hebt U de leus meegekregen: zij krijgen ons niet kapot! God zegene en beware Uw levensavond als een der oudste telgen van het romantische flamingantisme, dat zijn zakelijkheid bewezen heeft door het maartelaarschap!»

Hierna volgt in extenso de rede van Dr. F. de Pillecijn:

Jan, dat is nu de tweede maal dat men U eraan herinnert dat gij zeventig jaar zijt. Het gaat met de verjaringen zoals met de statistieken: zij zijn echt, maar men kan er mee spelen. Welnu, laat ons nu met die geboortedatum van U een beetje spelen: voor ons zijt gij geen zeventig jaar; kaalhoofdigheid is geen bewijs en dat beetje reumatiek dat het water van de Coupure U soms bezorgt, wordt U alleen door een hogere wilsbeschikking opgelegd om Uw onstuimigheid wat in te tomen. Want Uw stap is nog steeds onverminderd flink, Uw verstand even helder, Uw stem blijft haar bulderende kracht behouden, en hoe gij U thuis gedraagt, daar heeft niemand iets mee te maken en daar zullen wij in schuchtere bescheidenheid over zwijgen.

En toch schijnt het een mensenleven geleden dat wij met elkaar in kennis kwamen. Wij waren allebei Brusselse inwijkelingen en van ons twee kondt gij U best aanpassen aan het Brusselse klimaat, waarschijnlijk omdat gij in de fauna der hoofdstad een jachtgebied vondt voor Uw linguïstische nieuwsgierigheid. Onze studies hadden ons beiden moeten oriënteren naar het onderwijs, maar gij waart ambtenaar en ik was journalist. Maar toen ben ik ten slotte toch in het onderwijs geraakt en in die hoedanigheid kon ik nadenken over de ongerijmdheden die in administratieve gebouwen als tijdverdrijf worden beoefend. En ik kwam dan, langs de kronkelwegen die zijn als de ziel van een ministerie, voorbij Uw bureau. Ik vond U daar, wel een beetje tot mijn verwondering, aan het werk. Want zelfs ook als ambtenaar hebt gij gewerkt omdat het werken in U zit, omdat het in Uw natuur ligt.

Als ambtenaar waart gij dus een uitzondering, gij waart geen ambtenaar zonder meer. Hiermee bedoel ik niet dat gij de redevoeringen hebt opgesteld die door ministers met hoge borst werden afgelezen. Want ambtenaars zoals gij vervangen herhaaldelijk de hersens van een minister. Maar dat gij, als ambtenaar, de invloed van Uw goed hart hebt aangewend voor zovele nederigen die zonder bescherming stonden, dat Uw goedmoedige humor, Uw medelijdend hart schuil gaand achter Uw joviaal gezond verstand, de straflost van ministers overwon, dat was een deel van Uw roeping als ambtenaar.

Onze wegen leidden ons in die tijd niet naar dezelfde cafés. Gij dronk gueuze in gezelschap van hoge pieten en speelde mijol. Ik speelde in de pitjesbak het opwindende spel 21 en de subiete dood, en dronk een lichter biertje. Dat was bijna het enige contact dat ik had met de Brusselse cultuur terwijl gij, pensen etend met August Vermeylen en gueuze drinkend met Herman Teirlinck, Uw ontwikkeling bevorderde en Uw faam in de hogere kringen vestigde.

Dat scheen zo alsof er nooit een eind zou aan komen. Maar dan kwam er iets dat mijn ex-secretaris-generaal « les événements » noemde. Hij wist niet hoe wijs hij sprak in al zijn voorzichtigheid. Want toen begon het grote evenement van ons leven. Gij gingt weg uit het ministerie en ik kwam er in. Gij werd gestraft omdat gij er uit gingt, ik omdat ik er kwam. De wegen des Heren zijn wonderbaar.

Toen ik U in die dagen weer ontmoette, moest ik U aanspreken als « gouverneur ». Rechtuit gezegd, ik had mij steeds een gouverneur anders voorgesteld. Zo iemand die bijna ongenaakbaar in zijn paleis zetelt en slechts aanzit op officiële banketten, die als normaal gezelschap de Koning en zijn ministers ontmoet en, als het vaderland wordt bedreigd, met de hand op het berekend hart, zich in een onbedreigde veiligheid brengt en de verantwoordelijkheid overlaat aan hen die in de penarie zitten. Gij zijt in die penarie getreden en niemand die redelijk is kon U dat kwalijk nemen. Als het ideaal van een bezet land is zonder bestuur, zonder scholen, zonder kleren en zonder eten te blijven tot plezier van de recidivisten van de desertie, dan hebt gij ongelijk gehad. Het was heel wat gemakkelijker geweest in Londen of nog veel verder vaderlandse oproepen te doen om de veldvruchten te verwoesten en van achter een haag iemand neer te schieten.

Gij zijt een gouverneur geweest voor Uw landgenoten en gij hebt het beter gedaan dan de kwistenbibel die, van op afstand, zijn naoorlogse promotie aan het voorbereiden was.

Geen mens heeft daar ooit aan getwijfeld, ook zij niet die U hebben veroordeeld. Ook niet toen gij burgemeester van Groot-Brussel werdt. In deze beide ambten, zo vol verantwoordelijk, hebt gij getoond dat gij, als ambte-

naar, boven de ambtenaar waart uitgegroeid. In een totaal onbekende administratieve omgeving, staande voor een onbekende taak, hebt gij, vanaf de eerste dag, de maat van Uw begaafdheid gegeven. Als gouverneur en als burgemeester hebt gij de achting afgedwongen van degenen die niet langs Uw zijde stonden en de bewonderende genegenheid van wie in Uw werkkring leefde. Want gij zijt steeds geweest meer dan ambtenaar, gouverneur of burgemeester. In de twee machtsposities die gij hebt bekleed, is het de mens Jan Grauls geweest die boven het ambt uitsteeg. Want het gezag en de macht waarmee gij gekleed waart, hebt gij in dienst gesteld van de gemeenschap en in die gemeenschap van degenen die hulp en bescherming nodig hadden.

Hoevelen zijn er niet die dank zij Uw optreden, de vrijheid en zelfs het leven hebben behouden. Gij hebt niet gekeken naar kleur of opinie, maar naar nood en ellende. Gij zijt nooit partisan geweest maar steeds begrijpend en tot hulp bereid. Gij hebt geen statistiek opgemaakt van het goed dat gij hebt gedaan, van de levens die gij hebt gered, omdat goed doen voor U een natuurlijke functie is van Uw karakter. En omdat er geen greintje bitterheid in U is, zwijgt gij ook over de ondankbaarheid van zovelen die, dank zij U, nog leven. Geen onder ons heeft zoveel geholpen als gij, geen onder ons heeft de afgrond der menselijke ondankbaarheid zo kunnen doorpeilen als gij. Jan, gij zijt er ons des te dierbaarder om.

Gij hebt geen Jodenparagrafen uitgehangen zoals Uw voorganger te Brussel, maar Joden van de uitroeiingskampen gered; gij zijt dan ook geen baron geworden. Gij hebt geen decoraties gekregen die Uw moedig optreden had verdiend; maar de decoraties die gij hadt werden U afgenomen. Ik geloof nu niet dat gij daar zoveel onder geleden hebt want volgens een Franse definitie is dat goedje « inventé par des scélérats pour attraper les imbéciles ».

« Après les événements » om nogmaals met secretaris-generaal Nyns te spreken, begon voor ons beiden het evenement van ons leven. Wij waren door maanden dieet tot een benijdenswaardige slankheid gekomen. Wij kenden reeds het klimaat en de gewoonten, en waren dus niet verwonderd dat wij op zekere dag in dezelfde cel belandden, « le dernier salon où l'on cause ». Te samen werkten wij aan het opstellen van het tijdschrift « Opbouw » — « voor en door gedetineerden ». Dat was een van de instrumenten tot de wederopvoeding, die door een Vlaamsonkundige Brusselaar en een paar oude jonge dochters werd geleid. Ik heb de indruk dat gij U niet bijzonder voor deze wederopvoeding hebt ingespannen. Wel hebt gij daar zitten roken uit een reusachtige pijp met scherp uitlopende kop die eerder op een wapen dan op rookgerief leek. Maar wat gij aan ijver voor de wederopvoeding te kort schoot, hebt gij ingevuld door een adembenemende inspanning voor de kerkzang.

Wel had ik vroeger reeds de gelegenheid gehad om Uw talent als zanger en de kracht van Uw stem te waarderen. Gij hadt toen als lijfstukken het ontroerende lyrisch-dramatische lied van Laura en een verbrusselde versie van de Drie Tamboers. Maar in kerkzang had ik U nooit gehoord hoewel gij, zonder pilaarbijter te zijn, een steun van de kerk zijt gebleven.

Maar nu hoorde ik, midden de samenzang, Uw Hosanna dreunen door de gangen, en de zondagnamiddag, als wij de spijsvertering van ons zondagsdiner hadden ondergaan, ging Uw zangkunst naar het profane. Dat was waarschijnlijk de oorzaak van het feit dat gij, zodra de bel voor het opstaan had geklonken, het liedje zongt dat in de laatste repetitie werd aangeleerd. Ik weet nog dat, verschillende dagen achtereenvolgend, gij bij het ontwaken de gedachten van Uw celgenoten naar lieflijke maar zondige dingen richtte met het

lied : Une femme aux grands yeux noirs. Als gebed bij het ontwaken kunt ge moeilijk beter vinden.

Ik wil niet spreken over de waarde van Uw wetenschappelijk werk. Dat doet Robert Roemans die als trouwe vriend, de zeldzame moed heeft betoond om in Uw verwoeste huis, onder het gegrijs van het gepeupel, te trachten Uw papieren te redden wat na de uitbarsting van burgerdeugdelijke barbaarsheid was overgebleven. Ik heb trouwens met verbazing de bibliografische studie gelezen die onze vriend Roemans twintig jaar geleden, ter gelegenheid van Uw vijftigste verjaardag, over Uw werk heeft gepubliceerd. Ik kreeg de indruk dat een mens een zo omvangrijk werk als het Uwe toen reeds was, niet klaar krijgt al besteedt hij daaraan iedere vrije minuut van zijn leven. Zodat wij het ministerie dankbaar mogen zijn dat een ambtenaar in die rustige sfeer de tijd vindt om zich met zijn eigen werk bezig te houden.

Uw werk is een werk van geduld en van kennis ; uw wetenschap heeft geen streng gezicht. Gij hebt het niet alleen over dialecten, voornamen, familienamen, beschaafde omgangstaal en correcte taal, over de spreekwoorden van Bruegel waarin de nuchtere levenswijsheid van ons volk door U werd klaar gemaakt, maar ook over vrijen, over de liefde, over het bier, over gendarmen, advocaten en vieze apotekers.

Onvermoeid werkt gij voort. Uw vaste stap brengt U geregeld naar de bibliotheek waar gij Uw ogen de kost geeft aan de lieve studentinnekes maar ook aan het studiemateriaal waaruit gij Uw werk opbouwt. Gij zet Uw levens-taak voort alsof geen rampspoed U ooit getroffen had. Ik ken er velen die de harde beproeving als mannen hebben gedragen ; ik ken er geen die de levensaanvaarding met zo'n grootheid in eenvoud heeft gedragen.

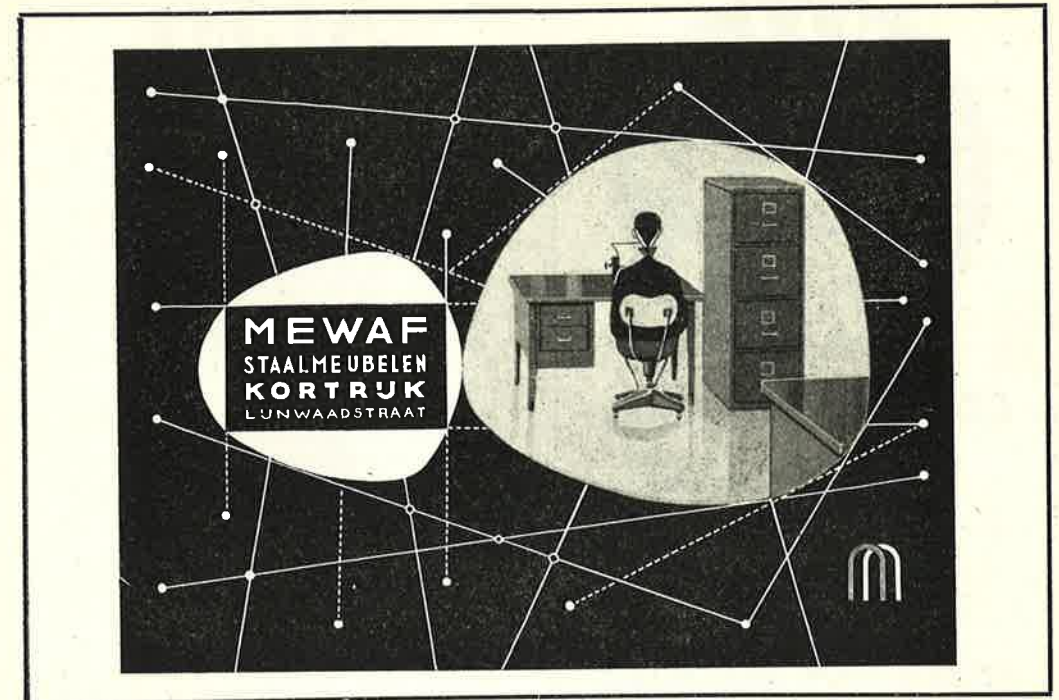
Gij verricht als zeventigjarige Uw bureelwerk met hetzelfde opgeruimde plichtsbesef alsof gij gouverneur, burgemeester of hoger ambtenaar waart. De rust die gij, door een leven dat van werk is gevuld, ruimschoots hebt verdiend, bleef U onthouden. Niets heeft dat aan Uw persoonlijkheid veranderd. Gij draagt zonder morren de tegenspoed van het leven, gij spreekt zonder bitterheid over wat U trof, gij klaagt niet en als gij vloekt is het uit speelsheid. Jan, gij zijt een groot mens.

De wonderbare wegen van het leven hebben ons beiden naar Gent gebracht door een middeleeuws verblijfsverbod. Hier ook hebt gij U dadelijk aangepast, hier ook hebt gij de draad van Uw werkzaam leven hervat alsof het van zelfsprekend was, hier ook hadt gij dadelijk een kring van vrienden die gelukkig zijn om Uw vriendschap.

En naast U staat Uw vrouw. Ik begroet in haar het toonbeeld van zovele dappere vlaamse vrouwen die geen kleinmoedigheid hebben gekend maar groot zijn gebleven in de beproeving. Zij die het niet hebben meegemaakt weten niet met welke fierheid zij vernedering hebben gedragen en met welke innerlijke kracht zij nood en ellende hebben doorstaan. Met hen is « de sterke vrouw van Vlaanderen » uit de romantiek getreden in de harde maar grootse werkelijkheid.

Jan, gij zijt zeventig jaar geworden op goede vrijdag, ik ben geboren op witte donderdag. Allebei hebben wij onze passieweek doorgemaakt. Ik wens U thans nog vele jaren in kracht en gezondheid te midden van Uw gezin en ik ben er zeker van ook hierin de tolk te zijn van de velen die er fier om zijn zich Uw vrienden te mogen noemen.

Dr F. DE PILLECIJN

PENSIOEN VAN DE ZELFSTANDIGEN

*ACADEMICUS, IS U REEDS IN REGEL MET DE NIEUWE
PENSIOENWET? UW PLAATS IS BIJ DE*

ALGEMENE PENSIOENKAS

voor NIJVERHEID, HANDEL, LANDBOUW en VRIJE BEROEPEN

aanleunend bij het

ALGEMEEN CHRISTELIJK VERBOND VAN WERKGEVERS

Lamorinièrestraat, 83-85, ANTWERPEN

Tel. 39.59.08 (5 lijnen)

DORTMUNDER THIER

het bier bij uitstek
der Vlaamse Academië

Alleenvertegenwoordiger voor België :

MAURITS ABTS

Steenweg op Leuven, 94

KORBEEK-LO

BEZOEK ONZE BIERKELDER
op de Oude Markt, 22, Leuven

ALTO

Excellent!

DRANKHUIS

G R A A F

VAN

E G M O N T

Jules van Praetstraat 28
BRUSSEL

(op 20 m. van de Beurs)

Telefoon : 12.22.63

**HET TEHUIS
VAN ALLE VLAMINGEN!**

EIGENARES :
C.V. BRUSSELS TEHUIS
H.R.B. 229.900

*Snel, trouw en goed
bediend bij de*

GROENINGHE DRUKKERIJ

BUDA STRAAT, 56, KORTRIJK
Tel. 240.77

*Boeken en tijdschriften, precisiedruk-
werk, kleurendruk, mechanische boek-
binderij, alle handelsdrukwerk.*

Uit alle Gouwen

ANTWERPEN

Verslag der Ledenvergadering van 4 februari 1958. — John L. BROWN spreekt over « De Amerikaanse persoonlijkheid ».

Het Alg. Vl. Oud-Hoogstudentenverbond, afdeling Antwerpen, ontving als gastspreker van een der laatste wekelijkse vergaderingen, dhr. John L. Brown, attaché voor kulturele aangelegenheden, bij de ambassade der Verenigde Staten in België.

De eminente spreker werd ingeleid door Prof. Dr. W. Opsomer, Voorzitter, die zijn carrière schetste : lauréat van de Washington University, medewerker te Parijs van de New York Times en andere Amerik. bladen en periodieken, liep hij ook college aan de Sorbonne, aan de école des Chartes, en werd bekend als letterkundige en essayist.

De heer Brown volgt met aandacht en simpatie de Vlaamse kulturele uitingen van allen aard, sedert zijn verblijf in ons land, en had reeds meerdere kontakten in de Vlaamse wereld van kunst en kultuur. Hij sprak ons toe in het Engels, en greep soms ook wel naar de Franse tekst van zijn causerie. Wij vermelden gaarne dat alle briefwisseling met Vlaamse organismen en personen, door zijn dienst steeds in het Nederlands geschiedt als een vanzelfsprekende hoffelijkheid.

De Amerikaan wortelt in Europa, waarmee hij tevens heeft afgebroken. Hij is een Europeaan, overgeplant in een nieuwe wereld. Tussen deze twee polen, Europa-Nieuwe Wereld, wordt hij voortdurend heen en weer getrokken, dan eens westwaarts, dan weer oostwaarts. Het tijdperk van de stichters (Franklin, Washington, Jefferson), die nog Europees dachten en voelden, werd opgevolgd door dat van de « pioniers » naar de Far West, gekenmerkt door affirmatie van de breuk met de oude wereld en vestiging van het nieuwe. De 19e eeuw vertoont hoofdzakelijk dit facet. De 20e eeuw, — de oorlog 14-18, — 40-45 — en de huidige aanwezigheid van duizenden Amerikanen op het oude kontinent, zijn een weg terug. De « Westerse beschaving » heeft diepe weerklank gekregen in het Amerikaanse bewustzijn. Toch blijft de Amerikaanse psyche gegrondvest op de individuele beleving als hoofdfactor van persoonlijke gelding, al erkent zij nu meer dan vroeger de waarde van traditionele wijsheid.

In deze tijd waar geen afstanden bestaan, waar wij alle lotsverbonden zijn, zal de moderne mens de harmonische sintese moeten vinden van de twee polen, van de dubbele drijfveer van Amerikaans en Europees streven. Daartoe dragen o.m. bij de talrijke studiebeurzen en reizen.

Ter zake merkte spreker op dat er talrijke mogelijkheden zijn voor afgestudeerden en nog studerende en een beurs te krijgen voor een studieverblijf in de Verenigde Staten. De Fulbright Awards, de American Field Service International Scholarships, e.a. bieden ruime kans aan onze Academië en de dienst voor kulturele zaken bij de Amerikaanse Ambassade zal iedere aanvraag welwillend onderzoeken. (American Embassy, Cultural Section, Waterloolaan, 18, Brussel).

De heer Fernand Nédée dankte uit aller naam, in het Engels, de geestige, levendige heer Brown. Er volgde nog een gedachtenwisseling en Prof. Opsomer overhandigde aan de gast, een keurig foto-album van Antwerpen, de stad waar jaren geleden, de jonge heer Brown, de eerste voet aan wal zette in Europa.

LIMBURG. — Stichtingsvergadering der gouw Limburg op 30 maart 1958 te Hasselt.

De heer Gouverneur L. Roppe zal er het probleem Limburg behandelen.

OOST-VLAANDEREN. — Verslag der algemene vergadering van 9 februari 1958 te Gent.

Na een inleidend woord van de algemene voorzitter, Dr. K. Goddeeris, over het belang der taal in de veelzijdige ontwikkeling van een volk, handelde Prof. Ir. L. Dewilde over de achteruitstelling van de Vlamingen in de voornaamste Belgisch-koloniale wetenschappelijke instellingen. Dit zeer merkwaardig en gedocumenteerd referaat zal in extenso verschijnen in het mededelingsblad. Na het slotwoord van de voorzitter, Mr. Debra, werd gezamenlijk het middagmaal genomen in de Arteveldeclub.

WEST-VLAANDEREN. — Verslag der ledenvergadering van 7 maart 1958 te Kortrijk.

Na een inleidend woord van de voorzitter, Dr. G. Iserbyt, handelde de heer J. van Overstraeten, algemeen voorzitter van de V.T.B. en V.A.B., over het economisch aspect van de wereldtentoonstelling. De heer W. Martens, voorzitter van het vlaams jeugdkomitee, belichte naderhand de taaltoestanden in de wereldtentoonstelling en formuleerde nogmaals de dertien rechtseisen van het vlaams jeugdkomitee desaangaande.

Deze bijeenkomst werd gevolgd door een gezellig samenzijn in het clubhuis « de Wikings ».

Personalia

Onze leden en lezers worden vriendelijk verzocht mede te werken aan deze rubriek. Wij publiceren alle familieberichten en persoonlijke berichten van diverse aard, welke de Vlaamse academici kunnen aanbelangen. Wij hopen aldus wederzijdse kennis en waardering konkreet te bevorderen onder het motto der vlaamse en academische solidariteit.

**

Hartelijke gelukwensen aan de hr. en mevr. Jan Debeuckelaere-Greeve, bij de geboorte van hun zontje Stefaan, (Berchem-Antwerpen, 29 november 1957).

Prof. Dr. J.H. Walgrave, Dominikaan, werd bekroond met de grote prijs van de Provincie West-Vlaanderen, met zijn essay over Ortega y Gasset, getiteld: « Mens en Historische Rede ». — Onze welgemeende gelukwensen aan de geleerde auteur, redenaar en hoofdredakteur van « Kultuurleven » (Tijdschrift voor vernieuwing der Geestescultuur dat in 1958, zilver' jubileert).

Wij zijn verheugd Prof. Dr. W. Pée geluk te mogen wensen ter gelegenheid van zijn benoeming tot opvolger van Prof. em. E. Blanquaert, aan de Rijksuniversiteit te Gent. De nieuwe titularis is een biz. bevoegd ijveraar voor het A.B.N., als een van de promotors der Neerlandistiek.

Mr. W. Thelen, oudste lid van de Brusselse Balie, overleed op 12 februari jl. in de ouderdom van 88 jaar. Wegens zijn grote verdiensten als een der eerste verdedigers van het Nederlands in de rechtswereld, zijn edel karakter en zijn diepe menselijkheid wensen wij hier een warme hulde te brengen. Ere-voorzitter van het Vlaams Pleitgenootschap te Brussel, officier in de Leopoldsorde en Officier in de Orde van Nassau, was de aflijvige een markante figuur die in het verfranste Brussel, gedurende 65 jaar advocatenschap, de goede strijd heeft gestreden, met taaiheid, fierheid en voorname naamheid. Wij bieden aan zijn familie en talrijke vrienden, de betuiging aan onzer oprechte deelneming.

Onze hartelijkste gelukwensen aan Senator Dr. V. Leemans, Voorzitter van de K.V.H.U., ter gelegenheid van zijn bekroning met de prijs der Scriptorum Catholici, voor zijn wetenschappelijk en literair oeuvre.

Uit de statuten van het A.V.O.H.V.

Hoofdstuk II. - Doelstelling en Standpunt

Art. 2. — De Vereniging stelt zich ten doel :

- het vormen van een leidende organisatie op grond van de academische solidariteit in dienst van de Vlaamse Volksgemeenschap,
- de rechtstreekse medewerking van deze organisatie aan de verdere ontwikkeling van de nationale Vlaamse beweging,
- het aankweken en bestendigen van nauwere voeling onder alle Vlaamse intellectuelen,
- het daadwerkelijk steunen van de Vlaamse studentenbeweging in al haar vormen,
- het wegruimen van alle hinderpalen die de vrije ontwikkeling van het Vlaams nationaal leven in de weg staan,
- het mede-opbouwen en ontwikkelen in Vlaanderen van een gave Nederlandse cultuur in al haar levensuitingen.

Art. 3. — Ten overstaan van het Vlaamse vraagstuk neemt de vereniging het volgende standpunt in: erkenning v.h. beginsel dat de Vlaamse volksgemeenschap in volle onafhankelijkheid haar eigen lot moet bepalen.

Voor de praktische toepassing van dit grondbeginsel wordt als minimumstelling vooropgezet de noodzakelijkheid der grondige omvorming van de Belgische centralistische staatsstructuur.

Art. 4. — De vereniging staat op kristelijke grondslag. Zij staat buiten alle partijpolitiek.

DE STANDAARD

HET DAGBLAD

VOOR DE AFGESTUDEERDEN

Emiel Jacquainlaan 127 — BRUSSEL

*Krachtig
hoestsedativum*

Dicodid

Buisjes met 10 en 20 tabletten à 5 mg

Buisje met 10 tabletten à 10 mg

Opgenomen in categorie B

HUIS RODOLPHE COLES, N. V.
DIEGEM-BRUSSEL